

1st May Romantic Poetry Eve

Translations ©

Václav Zdeněk Jaroslav Pinkava, 1958 —

Karel Hynek Mácha (1810-1836)

MAY MÁJ

Late eve it was – the first of May –
Eventide May – to love enshrined.
Lovesick the turtle-dove's call pined,
Where evergreen groves fragrant sway.
From moist mild moss love whispered soft;
Love blossomed white lies tinted rose,
Nightingale serenaded, close,
Exhaling her sweet scent, aloft.

Jarmila! Jarmila! Jarmila!
Vilém! Vilém! Vilém!
Vilém! Hynek! Jarmila!

Byl pozdní večer – první máj –
večerní máj – byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváněl háj.
O lásce šeptal tichý mech;
květoucí strom lhal lásky žel,
svou lásku slavík růži pěl,
růžinu jevil vonný vzdech.

Jarmilo! Jarmilo! Jarmilo!
Vilème! Vilème! Vilème!
Vilème! Hynku! Jarmilo!

Jaroslav Vrchlický (1853-1912)

FOR SCARCEST LOVE

For scarcest love I'd roam the world, away,
go with head bare and humble, barefoot, bleeding,
go in the Ice-month, feeling endless May,
go braving storms, blackbird song hearing, heeding,
go crossing wastes, heart with dewed pearls a-beading.
For scarcest love I'd roam the world away,
Carolling at the gates, a singer pleading.

ZA TROCHU LÁSKY

Za trochu lásky šel bych světa kraj,
šel s hlavou odkrytou a šel bych bosý,
šel v lednu, ale v duši věčný máj,
šel vichřicí, však slyšel zpívat kosy,
šel pouští a měl v srdci perly rosy.
Za trochu lásky šel bych světa kraj,
Jak ten, kdo zpívá u dveří a prosí.

Jaroslav Seifert (1901-1986)

SONG OF LOVE

I hear what others do not, fleet,
on felt, the patter of bare feet.

Sighs on the letter neath the seal,
the strings' vibrating while quite still.

When from the crowd I shun I flee,
I see what others fail to see.

Love, which in laughter chose to dress,
hiding in eyelashes, no less.

While in its locks yet snowflakes loom,
I see a rosebush start to bloom.

I first heard love begin to leave,
when my own lips first lips did cleave.

Who shall my earnest hope undo
– not fear, that disappointment's due,

to stop me falling at your knees.
The loveliest is sane the least.

PÍSEŇ O LÁSCĚ

Slyším to, co jiní neslyší,
bosé nohy chodit po plyši.

Vzdechy pod pečeti v dopise,
chvění strun, když struny nechví se.

Prchávaje někdy od lidí,
vidím to, co jiní nevidí.

Lásku, která oblékla se v smích,
skrývající se v řasách na očích.

Když má ještě vločky v kadeři,
vidím kvéstí růži na keři.

Zaslechl jsem lásku odcházet,
když se prvně rtů mých dotkl ret.

Kdo mé naději však zabrání
- ani strach, že přijde zklamání,

abych nekles pod tvá kolena.
Nejkrásnější bývá šílená.

Václav Hrabě (1940-1964)

VARIATION ON A RENAISSANCE THEME

Love is just like the star of evening
floating along the blackest sky
With the doors latched there is no leaving!
put out all candles where you're living
make your flesh fortified
you
whose hearts are stone petrified

Love is just like a shapely ship
without its captain lost and gone
and all the sailors' hands are shaking
with their fear of tomorrow morn

Love is an ache from sleeping woken
and the hot hands of stars
sprinkling honeymoon petal tokens
through your jail window bars

Love is just like the star of evening
floating along the sky so black
Our life
is like a candle burning
the dead
cannot love you back

VARIACE NA RENESANČNÍ TÉMA

Láska je jako večernice
plující černou oblohou
Zavřete dveře na petlice!
Zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla
vy
kterým srdce zkameněla

Láska je jako krásná loď
která ztratila kapitána
námořníkům se třesou ruce
a bojí se co bude zrána

Láska je bolest z probuzení
a horké ruce hvězd
které ti oknem do vězení
květiny sypou ze svatebních cest

Láska je jako večernice
plující černou oblohou
Náš život
hoří jako svíce
a mrtví
milovat nemohou